

2012 წლის საპარლამენტო არჩევნების შემდეგ საქართველოს დემოკრატიული განვითარების თვალსაზრისით მნიშვნელოვან ინდიკატორს წარმოადგენდა, თუ როგორ აისახებოდა ხელისუფლების ცვლილება მედია გარემოზე. მნიშვნელოვანია იმის აღნიშვნა, რომ არჩევნების შემდეგ ტელეკომპანია „იმედი“ და „იბერია“ თავიანთ ყოფილ მესაკუთრეებს დაუბრუნდა, ამასთანავე ბაზრიდან არ გამქრალა არცერთი დამკვიდრებული მედია საშუალება, გარდა მე-9 არხისა, რომელიც იმ დროისათვის მოქმედი პრემიერ-მინისტრის ბიძინა ივანიშვილის ოჯახის საკუთრებას წარმოადგენდა და მფლობელის სურვილითვე არჩევნების დასრულებიდან 8 თვეში დაიხურა.

თუმცა, 2016 წლის საპარლამენტო არჩევნების მოახლოებასთან ერთად საკუთრებითა დაგებმა იჩინა თავი, რამაც შექმნა შთაბეჭდილება, რომ განვითარებული მოვლენები წინასაარჩევნოდ მედია ბაზრის გადანაწილების მცდელობას უკავშირდება. 2015 წელს საკუთრებასთან დაკავშირებულმა პრობლემებმა ორ ტელეკომპანიასთან – რუსთავი 2-თან და მესტროსთან მიმართებაში იჩინა თავი.

3.1. რუსთავი 2-ის საჭმე

განსაკუთრებული დაკვირვების საგანს 2015 წელს ტელეკომპანია რუსთავი 2 წარმოადგენდა, რომელიც 2012 წლის საპარლამენტო არჩევნებამდე სახელისუფლებო სარედაქციო პოლიტიკას ატარებდა, ხოლო არჩევნების შემდეგ ხელისუფლების მიმართ კრიტიკულად განწყობილ მედია საშუალებად ჩამოყალიბდა, რისი დეკლარირებაც რუსთავი 2-ის მენეჯმენტმა არაერთხელ თავად მოახდინა.

ხელისუფლების მაღალი თანამდებობის პირები მუდმივად გამოხატავდნენ უკმაყოფილებას არხის სარედაქციო პოლიტიკის გამო და მას წინა ხელისუფლების და ახლა უკვე ოპოზიციური პარტიის – ნაციონალური მოძრაობის მიმართ მიკერძოებულობაში ადანაშაულებდნენ. ტელეკომპანიის საკუთრების საკითხი კი მუდმივად წარმოადგენდა მათი მხრიდან მითითების საგანს.

რუსთავი 2-ის მიმართ საჯარო კრიტიკის მხრივ განსაკუთრებით გამოირჩეოდა ყოფილი პრემიერ-მინისტრი ბიძინა ივანიშვილი, რომლის არაფორმალურ მმართველობაზე არაერთი ადგილობრივი თუ საერთაშორისო დამკვირვებელი მიუთითებს. ივანიშვილმა არაერთხელ გამოთქვა იმედი, რომ თამაშის წესები მედია ბაზარზე შეიცვლებოდა. 2015 წელს კი მისი შვილის, ბერა ივანიშვილის საკუთრებაში არსებული სატელევიზიო არხის GDS-ის ეთერში ახალ ანალიტიკური გადაცემა 20/30-ის დაანონსებისას, რომელსაც საწყის ეტაპზე თავად უძღვებოდა, ივანიშვილმა ტელეპროექტის მიზნად

მოსახლეობისთვის „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობისა“ და რუსთავი 2-ის პროპაგანდის განეიტრალება დაასახელა.

ბიძინა ივანიშვილი: „რუსთავი 2“ და ნაციონალური მოძრაობის პროპაგანდისტული სივრცის მანქანა საუბედუროდ დომინირებს მედია სივრცეში, სხვა მედია საშუალებებიც მას მხარს უბამენ და მოსახლეობას ძალიან უჭირს რეალობის გაგება, ჩემი აზრით, კვირის პროექტს, მათ შორის და „20/30“-ის ყოველდღიურ გადაცემებს, შეუძლია მაქსიმალურად დაბალანსებული ინფორმაცია და სწორი აქცენტები მიაწოდონ მოსახლეობას... მოსახლეობას უნდა ჰქონდეს იმის გაგება, რომ კარგად გაერკვეს მომავალ არჩევნებში, ვის შეიძლება მან მხარი დაუჭიროს, მედია ანალიზს ამაში აქვს უდიდესი როლი, ეს პროექტიც [გადაცემა „20/30“] სწორედ ამ მიზანს ემსახურება, რომ მოსახლეობას კვალიფიციური ანალიზი მივაწოდოთ, რომ კარგი არჩევანი გააკეთონ არჩევნების დროს“¹.

ენერგეტიკის მინისტრმა და ვიცე-პრემიერმა კახი კალაძემ ტელეკომპანია „იმედის“ ეთერში გამოთქვა იმედი, რომ რუსთავი 2 მის რეალურ მფლობელს დაუბრუნდებოდა, ხოლო 2014 წლის 11 მაისს მოსახლეობას რუსთავი 2-ის „დასრულების“ პირობა მისცა:

კახი კალაძე: „ძალიან ცუდია, რომ „რუსთავი 2“ ისევ აგრძელებს იმ 9 წლიან სამარცხვინო მოღვაწეობას, სიბინძურის პროპაგანდას. ეს ერთხელ და სამუდამოდ უნდა დასრულდეს ქვეყანაში და ჩვენი ქვეყნის მოსახლეობას პირობას ვაძლევთ, რომ ეს აუცილებლად დასრულდება“².

ხელისუფლების მხრიდან რუსთავი 2-ის წინააღმდეგ საჯაროდ გაკეთებული არაერთი განცხადების ფონზე, მუდმივად არსებობდა ტელეკომპანიის წინააღმდეგ გარკვეული ნაბიჯების გადადგმის მოლოდინი. 2013 წლის ბოლოს რეიტინგების გამომავალი კომპანია TVMR საქართველოში შემოსავლების სამსახურის შესვლა და 2015 წელს მაუწყებლობის შესახებ კანონში რეკლამის შესახებ ახალი რეგულაციების დაჩქარებული წესით მიღება რუსთავი 2-ის მენეჯმენტმა ტელეკომპანიის წინააღმდეგ მიმართულ ქმედებად და ბაზრის გადანაწილების მცდელობად შეაფასა³. სამართლებრივი პროცესის ინიცირება კი, რაც საკუთრებით დავას უკავშირდებოდა, ტელეკომპანიის წინააღმდეგ 2015 წლის აგვისტოში, საპარლამენტო არჩევნებამდე 1 წლით ადრე მოხდა.

რუსთავი 2-ის მესაკუთრები

2015 წლის 4 აგვისტოს რუსთავი 2-ის წინააღმდეგ თბილისის საქალაქო სასამართლოში საკუთრებასთან დაკავშირებული სარჩელის ინიცირება ქიბარ ხალვაშმა და მისმა კომპანია შპს „პანორამამ“ მოახდინეს. მოსარჩლეები რუსთავი 2-ის წილების მესაკუთრედ აღიარებას ითხოვდნენ.

ქიბარ ხალვაში ტელეკომპანიას 2004–2006 წლებში ფლობდა. საერთაშორისო გამჭვირვალობა – საქართველოს ანგარიშის⁴ მიხედვით, 2004 წლის 16 ივნისს პაატა კარსანიძემ „რუსთავი 2“-ის 60%

¹ Media.ge, 16 მარტი, 2015. <http://www.media.ge/ge/portal/news/303517/>

² <http://rustavi2.com/ka/news/23857>

³ Media.ge, 19 მარტი. <http://www.media.ge/ge/portal/news/302383/>

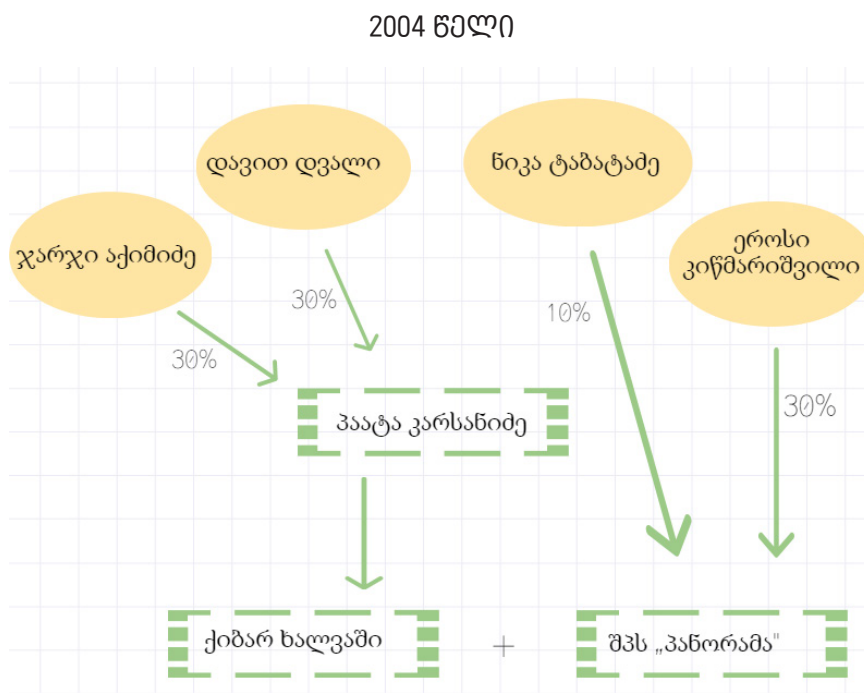
⁴ „გამარჯვებული ხალხის ტელევიზია“ – „რუსთავი 2“-ის ისტორია, 2 აგვისტომ 2013. საერთაშორისო გამჭვირვალობა – საქართველო. <http://www.transparency.ge/blog/gamarjvebuli-khalkhis-televizia-rustavi-2-istoria>

ჯარჯი აქიმიძისგან და დავით დვალისგან (30-30%) შეიძინა და იმავე დღეს ქიბარ ხალვაშს მიჰყიდა. ხალვაშის კომპანია შპს „პანორამა“ ნიკა ტაბატაძის 10% და ეროსი კიწმარიშვილის 30%-იც შეისყიდა.

იმ პერიოდში ქიბარ ხალვაში თავდაცვის მინისტრ ირაკლი ოქრუაშვილთან დაახლოებული პირი იყო. 2005 წელს ქიბარ ხალვაშის კომპანიისგან რუსთავი 2-ის წილის 22% „საქცემენტმა“ შეიძინა, რომლის 100%-იანი წილის მფლობელი ნაციონალური მოძრაობის წევრის დავით ბეჟუაშვილის და 2004-2008 წლებში საგარეო საქმეთა მინისტრის გელა ბეჟუაშვილის მამა რობერტ ბეჟუაშვილი იყო. 2006 წელს კი მას შემდეგ, რაც ირაკლი ოქრუაშვილმა ეკონომიკის მინისტრის პოსტი დატოვა, რუსთავი 2-ის 78%-იანი წილი შპს „პანორამასგან“ შპს „ჯეო-ტრანსმა“ შეიძინა.

ქიბარ ხალვაში, რომლის და, ფატი ხალვაში 2012 წლიდან ქართული ოცნების საპარლამენტო უმრავლესობის ფრაქციის წევრია, აცხადებს, რომ თავის დროზე მას წილები იძულებით გაასხვისებინეს, რაშიც შეუსაბამო საფასური მიიღო. ამასთანავე, ხალვაში აცხადებს⁵, რომ სასამართლოში დავის მოგების შემთხვევაში, ტელეკომპანიის პირველადი მფლობელებიდან ორ თანამესაკუთრეს – ჯარჯი აქიმიძესა და დავით დვალს 50%-იან წილს დაუბრუნებს. აღნიშნული პირებისგან 60%-იანი წილი 2004 წელს ქიბარ ხალვაშმა ფიზიკური პირის – პაატა კარსანიძის მეშვეობით შეიძინა. თავის მხრივ, რუსთავი 2-ის ქონების დაბრუნებაზე პრეტენზიას 2012 წლის საპარლამენტო არჩევნების შემდეგ ჯარჯი აქიმიძე და დავით დვალს აცხადებდნენ⁶, რომელთაც მიუხედავად წინასწარი განცხადებებისა, სასამართლოსთვის არ მიუმართავთ.

დიაგრამა 3.1. 2004 წელს ქიბარ ხალვაშის და შპს „პანორამას“ მიერ რუსთავი 2-ის წილების შეძენა

⁵ რადიო „თავისუფლება“, 6 ნოემბერი, 2015. <http://www.radiotavisupleba.ge/content/droebiti-mmartveloba-rustavi-2-shi/27348837.html>
⁶ Media.ge, 5 ოქტომბერი, 2012. <http://www.media.ge/ge/portal/news/50277/>

რუსთავი 2-ის წილებზე პრეტენზიას 2012 წელს გამართულ პრესკონფერენციაზე მისი მესამე დამფუძნებელი და წილის ყოფილი მესაკუთრე ეროსი კიწმარიშვილიც გამოთქვამდა, რომელიც აცხადებდა, რომ რუსთავი 2-ის საკუთრებასთან დაკავშირებული დავა მის გარეშე ვერ ჩაივლიდა:⁷

ეროსი კიწმარიშვილი: „**მე მინდა, ვუთხრა ივანიშვილს, როცა „რუსთავი 2“-ზე საუბრობს, თვალეში მე შემომხედოს. იმიტომ, რომ ძალიან ბევრი რამ ვიცით მეც და მან ისეთი, რისი გამომჟღავნებაც ბევრ ადამიანს დააზარალებს. აქვე მოვუწოდებ მას, რომ თუკი როგორც განაცხადა, ქიბარ ხალვაშმა და მან რაიმე ისეთი იციან, რაც მე არ ვიცი, ან ხამამალლა გამოაცხადოს, ან როგორც იტყვიან სამუდამოდ გაჩუმდეს“.**

2014 წლის 15 ივლისს ეროსი კიწმარიშვილი მისსავე მანქანაში მკვდარი იპოვეს. გამოძიება თვითმკვლელობამდე მიყვანის მუხლით მიმდინარეობს და ამ დრომდე არ დასრულებულა, თუმცა თვითმკვლელობის ვერსიას არ იზიარებენ და საექვო გარემოებებზე მიუთითებენ კიწმარიშვილის ოჯახის წევრები.

1994 წელს რუსთავი 2 ეროსი კიწმარიშვილმა, ჯარჯი აქიმიძემ და დავით დვალმა დააფუძნეს. 2012 წლის ნოემბრიდან რუსთავი 2 ძმებ ყარამანიშვილების მფლობელობაშია. ლევან ყარამანიშვილი წილების 22%-ს ფლობს, გიორგი ყარამანიშვილი კი – 18%-ს. „რუსთავი 2“-ის 51%-ს ტელეკომპანია „საქართველო“ ფლობს, რომლის 60% ლევან ყარამანიშვილის, 40% კი გიორგი ყარამანიშვილის საკუთრებაა. დარჩენილი 9% გიორგი გეგეშიძეს ეკუთვნის. ტელეკომპანიის ერთ-ერთი მფლობელი ლევან ყარამანიშვილი მობილურ კომპანია „ბილაინის“ წილების მფლობელიცაა.

2004-2012 წლებში რუსთავი 2-ის საკუთრება 20-ჯერ შეიცვალა და ამ პროცესის არაგამჭვირვალობასთან დაკავშირებით არასამთავრობო ორგანიზაციების მხრიდან არაერთი კრიტიკა გამოითქვა⁸.

დავის პროცედურული ისტორია

ქონების დაყადაღება

ქიბარ ხალვაშმა თბილისის საქალაქო სასამართლოს რუსთავი 2-ის წილების მესაკუთრედ მისი და მისი კომპანიის შპს „პანორამას“ აღიარებასთან დაკავშირებით 2015 წლის 4 აგვისტოს მიმართა. მიმართვიდან 4 დღეში, 8 აგვისტოს სასამართლომ სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიებაზე შუამდგომლობა ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა და დააკმაყოფილა. შედეგად, ყადაღა დაედო რუსთავი 2-ის წილებს და საბანკო ანგარიშებს, კომპანიას ასევე აეკრძალა მოძრავი ქონების გასხვისება და უფლებრივად დატვირთვა. უფლებამოსილება შეეზღუდა პარტნიორებსა და დირექტორატს.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 8 აგვისტოს განჩინება არასათანადოდ დასაბუთებულად და გაუმართლებლად შეაფასეს არასამთავრობო ორგანიზაციებმა⁹.

⁷ 25 დეკემბერი, 2012. <http://geonews.ge/geo/news/story/34226-erosi-kiwmarishvili>

⁸ „გამარჯვებული ხალხის ტელევიზია“ – „რუსთავი 2“-ის ისტორია, 2 აგვისტომ 2013. საერთაშორისო გამჭვირვალობა – საქართველო. <http://www.transparency.ge/blog/gamarjvebuli-khalkhis-televizia-rustavi-2-istoria>

⁹ არასამთავრობო ორგანიზაციები რუსთავი 2-ის ქონების დაყადაღებას ეხმაურებიან, 10 აგვისტო, 2015. <http://www.transparency.ge/node/5428>

კერძოდ, არასამთავრობოთა შეფასებით, განჩინება ვერ აკმაყოფილებს დასაბუთებული ვარაუდის სტანდარტს და უფლების არაპროპორციულ შეზღუდვას განაპირობებს; სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების გამოყენებისას, მოსამართლეს არ მიუთითებია მოსარჩელის მიერ მითითებულ გარემოებებზე; მოსარჩელისათვის გარკვეული სახის გარანტიის წარდგენის ვალდებულების დაკისრების შესახებ სასამართლოს არ უმსჯელია სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების გამოყენებით, მოპასუხისათვის შესაძლო ზიანის მიყენების შემთხვევაში, მისი სათანადო ანაზღაურების უზრუნველყოფის თაობაზე.

ამასთან ერთად, საქმეში მნიშვნელოვანია მედიის თავისუფლების, სიტყვისა და გამოხატვის თავისუფლების, ინფორმაციის მიღებისა და გავრცელების უფლებათა საჯარო ინტერესები, რომელთა ნაწილობრივ შეზღუდვასაც გარდაუვლად იწვევს უზრუნველყოფის ღონისძიებები. შესაბამისად, სასამართლოს ასევე უნდა ემსჯელა ამ ინტერესებისა და მოსარჩელის საკუთრების უფლების ბალანსზე. სასამართლომ გავლენიან მედია საშუალებას სრულფასოვნად ფუნქციონირების ტექნიკური და ფინანსური სირთულეები შეუქმნა, შეუზღუდა უფლებამოსილება მენეჯმენტს, რითიც მნიშვნელოვნად დააზიანა გამოხატვის თავისუფლების ინტერესი, თუმცა არ დაასაბუთა, რა საპირწონე სიკეთის დაცვას ემსახურებოდა ეს გადაწყვეტილება.

სასამართლოს აღნიშნული გადაწყვეტილება „არაპროპორციულ და გადაჭარბებულ ზომად“ შეაფასა ეუთოს წარმომადგენელმა მედიის თავისუფლების საკითხებში დუნია მიატოვიჩმა, რომლის განცხადებით, განჩინებას შესაძლოა უარყოფითად ემოქმედა რუსთავი 2-ის შესაძლებლობაზე, თავისუფლად განეხორციელებინა თავისი საქმიანობა¹⁰.

რუსთავი 2 - მა აღნიშნული განჩინება გაასაჩივრა. სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების გაუქმების მოთხოვნაში მითითებული იყო, რომ ყადაღა კომპანიის ფულადი სახსრების ლიკვიდურობას პრობლემას შეუქმნიდა, კერძოდ, კომპანია მოკლებული იქნებოდა შესაძლებლობას, ახალი საეთერო გადაცემებისათვის მომზადებულიყო. საჩივრის ავტორების პოზიციით, სასამართლოს რეალურად არ გაურკვევია, არსებობდა თუ არა სარჩელის უზრუნველსაყოფად გამოსაყენებელი ქონების გასხვისების ან მისი ღირებულების შემცირების რეალური საფრთხეები. ამასთან, დარღვეული იყო თანაზომიერების პრინციპი, კერძოდ, სადაო ქონების ღირებულება, რომელზეც გამოყენებული იყო უზრუნველყოფის ღონისძიება, 40-ჯერ მეტს შეადგენდა, ვიდრე ის სასარჩელო მოთხოვნები, რომლებიც შეიძლება უზრუნველყოფის ღონისძიების საფუძველი გამხდარიყო. 2015 წლის 14 სექტემბერს თბილისის საქალაქო სასამართლომ არც ეს მოთხოვნა დააკმაყოფილა.

2015 წლის 1 ოქტომბერს ქიბარ ხალვაშის მოთხოვნით, სასამართლომ შპს „ტელეკომპანია საქართველოს“ 100%-იანი წილიც დააყადაღა, რასაც საფუძველად „ტელეკომპანია საქართველოს“ წილების გასხვისების მცდელობა დაედო. საჯარო რეესტრში არსებული მონაცემების თანახმად, „ტელეკომპანია საქართველოს“, რომლის 100%-იანი წილის მფლობელები ძმები ყარამანიშვილები არიან, თავდაცვის ყოფილი მინისტრის დავით კვბერაშვილის ცოლის ძმა, დიმიტრი ჩიქოვანი 400 000 დოლარად ყიდულობდა, რომელსაც „რუსთავი 2“-ში 6 მილიონი ინვესტიცია უნდა განეხორციელებინა.

¹⁰ სივილ.ჯი, 11 აგვისტო, 2015. <http://www.civil.ge/geo/article.php?id=29608>

მოსამართლის აცილება და კოლეგიის მიერ საქმის განხილვის მოთხოვნა

რუსთავი 2-მა მოსამართლე თამაზ ურთმელიძის აცილების შესახებ შუამდგომლობა ორჯერ დააყენა, ასევე მოითხოვა საქმის მოსამართლეთა 3 წევრიანი კოლეგიის მიერ განხილვა. მხარის არცერთი შუამდგომლობა არ დაკმაყოფილებულა.

მოსამართლის აცილების მოთხოვნა 2 არგუმენტს ეფუძნებოდა: 1) თამაზ ურთმელიძის დედის წინააღმდეგ აღძრულ სისხლის სამართლის საქმეს და 2) მოსამართლის მეუღლის მიერ Facebook-ის გვერდზე „რუსთავი 2“-ის და მისი გენერალური დირექტორის მიმართ გამოქვეყნებულ კრიტიკულ შეფასებებს.

2015 წლის 12 ოქტომბერს პროკურატურამ სისხლის სამართლის ბრალდება წაუყენა მოსამართლე ურთმელიძის დედას ოჯახურ ინციდენტთან დაკავშირებით, რომელიც 2014 წლის 7 იანვარს მოხდა და რომლის დროსაც მისმა სიძემ სხეულის მცირე დაზიანებები მიიღო. ინციდენტიდან 1 წლის და 9 თვის შემდეგ მსუბუქ დაზიანებაზე სამართლებრივი დევნის დაწყებამ წარმოშვა ვარაუდები იმის თაობაზე, რომ ხელი-სუფლება მოსამართლეზე ბეწოლას დედის წინააღმდეგ აღძრული საქმის მეშვეობით ცდილობდა.

2015 წლის 14 სექტემბერს თბილისის საქალაქო სასამართლომ არც საქმის კოლეგიურად განხილვის თაობაზე შუამდგომლობა დააკმაყოფილა. რუსთავი 2-ის მტკიცებით, დავა პოლიტიზებული იყო, რასაც სახელისუფლებო გუნდის მაღალი თანამდებობის პირების მიერ ღიად გამოხატული უკმაყოფილება და კომპანიამ ბეწოლის მცდელობა მოწმობდა. ამასთან, საქმე ხასიათდებოდა, როგორც ფაქტობრივი, ისე სამართლებრივი სირთულით, რაც დავის კოლეგიური წესით განხილვის საფუძველს წარმოადგენდა.

საქართველოს კანონმდებლობით ერთპიროვნულად საქმის განხილველ მოსამართლეს შეუძლია დაადგინოს საქმის კოლეგიური განხილვა სამი მოსამართლის შემადგენლობით, თუ: (ა) საქმის განხილვასა და გადაწყვეტას განსაკუთრებული მნიშვნელობა აქვს სასამართლო პრაქტიკისათვის; (ბ) საქმე ფაქტობრივი ან სამართლებრივი თვალსაზრისით განსაკუთრებული სირთულით ხასიათდება.

შუამდგომლობის ავტორების მოსაზრებით, არასწორ გადაწყვეტილებას შეეძლო პრობლემები შეექმნა არხის გამართული მუშაობისათვის, ასევე გავლენა მოეხდინა ქვეყანაში გამოხატვის თავისუფლების ხარისხზე. მოსამართლე ურთმელიძემ უარის დასაბუთებისას განმარტა, რომ მართალია მოპასუხე მხარე მედია საშუალება იყო, მაგრამ დავის საგანს წარმოადგენდა ინტელექტუალური და ქონებრივი სიკეთეების საკუთრების კანონიერება, რაც საკითხის ვიწროდ განმარტებაა, რადგან მედია მფლობელობის საკითხი პირდაპირ უკავშირდება მედიუმის სარედაქციო პოლიტიკას. განჩინება მოსამართლემ საკითხის გონივრულ ვადებში განხილვის მოტივით არ დააკმაყოფილა, რაც მაღალი საჯარო ინტერესის მქონე საკითხის შემთხვევაში არარელევანტური არგუმენტია. სწორედ პირველი ინსტანციის სასამართლოში რუსთავი 2-ის საქმის განხილვის უჩვეულოდ სწრაფმა ტემპმა (3 თვე) გააჩინა დამატებითი კითხვის ნიშნები პროცესთან მიმართებაში. ამასთანავე კოლეგიალური ორგანოს მიერ საქმის განხილვა მოსამართლეთა შორის პასუხისმგებლობის გადანაწილებას უზრუნველყოფდა და გადაწყვეტილებისადმი სანდოობას გაზრდიდა.

საკონსტიტუციო სარჩელი

26 ოქტომბერს რუსთავი 2-მა სარჩელით საკონსტიტუციო სასამართლოს მიმართა. აღნიშნული კონსტიტუციური დავის ფარგლებში, მოსარჩელები სადავოდ ხდიდნენ საქართველოს სამოქალა-

ქო საპროცესო კოდექსის 268-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ზ“ ქვეპუნქტს, რომლის მიხედვითაც, სასამართლოს შეუძლია მხარეთა თხოვნით მთლიანად ან ნაწილობრივ დაუყოვნებლივ აღსასრულებლად მიაქციოს გადაწყვეტილება „ყველა სხვა საქმეზე, თუ განსაკუთრებულ გარემოებათა გამო გადაწყვეტილების აღსრულების დაყოვნებამ შეიძლება გადამხდევინებელს მნიშვნელოვანი ზიანი მიაყენოს, ან თუ გადაწყვეტილების აღსრულება შეუძლებელი აღმოჩნდება“. სხვაგვარად, რომ ვთქვათ, ამ მუხლის საფუძველზე შეიძლება ზემდგომ ინსტანციაში გასაჩივრების ვადის გასვლამდე ამოქმედდეს ის სამართლებრივი შედეგები, რაც სასამართლოს გადაწყვეტილებით დადგა.

სამაუწყებლო კომპანიის იურისტები გადაწყვეტილების დაუყოვნებლივ აღსრულების ნორმის ხარვეზებზე მიუთითებდნენ და იმ მუხლების გაუქმებას ითხოვდნენ, რომელთაც სასამართლო სავარაუდოდ საკუთრებითი დავის სარჩელის დაკმაყოფილების შემთხვევაში გამოიყენებდა.

საკონსტიტუციო სასამართლომ სარჩელი არსებითად განსახილველად მიიღო და 2 ნოემბერს, დაუყოვნებლივ აღსრულების ნორმის ამოქმედება გადაწყვეტილების გამოტანამდე შეაჩერა.

საკონსტიტუციო სასამართლომ მიიჩნია, რომ მოცემულ შემთხვევაში, სადავო ნორმას შესაძლოა გამოეწვიოს კონსტიტუციური სარჩელის ავტორთა უფლების შეუქცევადი დარღვევა და დამდგარი შედეგის გამოსწორება ნორმის არაკონსტიტუციურად ცნობის შემთხვევაშიც კი შეუძლებელი გამბდარიყო.

სასამართლოს მიერ დროებითი მმართველის დანიშვნა

3 ნოემბერს, სარჩელის ინიცირებიდან 3 თვეში, მოსამართლე თამაზ ურთმელიძემ ქიბარ ხალვაშის სარჩელი დააკმაყოფილა. გადაწყვეტილების თანახმად, სასამართლომ ტელეკომპანიის 60% ქიბარ ხალვაშს, 40% კი შპს პანორამას მიაკუთვნა, რომელიც ასევე ქიბარ ხალვაშის საკუთრებაა. ამასთანავე მოსამართლემ ბათილად ცნო ხალვაშის მიერ გაფორმებული ნასყიდობის ხელშეკრულებები, რის შემდეგაც ხალვაშმა რუსთავი 2-ში წილი დათმო.

რამდენადაც დაუყოვნებლივ აღსრულების ნორმები საკონსტიტუციო სასამართლომ შეაჩერა, მოპასუხე მხარე და რუსთავი 2 საქმის ზემდგომ ინსტანციაში განხილვის გაგრძელებას გეგმავდა იმ დაშვებით, რომ მოსარჩელე ქონების ფაქტობრივად ფლობას ვერ შეუდგებოდა, თუმცა 5 ნოემბერს მოსამართლე თამაზ ურთმელიძემ გადაწყვეტილების აღსრულების უზრუნველყოფის შესახებ განჩინებას მოაწერა ხელი, რომლის თანახმადაც, სამაუწყებლო კომპანია „რუსთავის 2“-ს დროებითი მმართველი დაენიშნა, ხოლო მენეჯმენტის მოქმედ წევრებს უფლებამოსილება შეუჩერდათ. ამასთან, „რუსთავი 2“-ის დროებით მმართველად დაინიშნენ კონკურენტი ტელეკომპანია „იმედის“ ყოფილი ხელმძღვანელი რევაზ საყვეარიშვილი და „რუსთავი 2“-ის წილის ერთ-ერთი ყოფილი მესაკუთრე დავით ღვალაი.

დაუყოვნებლივ აღსრულების ნორმების შეჩერების მიუხედავად, სასამართლო დაეყრდნო საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 271-ე მუხლს, რითაც ფაქტობრივად წინააღმდეგობაში მივიდა იმ მიზანთან, რა მიზნითაც საკონსტიტუციო სასამართლომ დაუყოვნებლივ აღსრულების მუხლი შეაჩერა.

აღნიშნული განჩინება 2 მნიშვნელოვანი ფაქტორის გამო იყო პრობლემური: 1) სარედაქციო დამოუკიდებლობაში ჩარევა; 2) დროებითი მმართველების ინტერესთა კონფლიქტი.

სასამართლოს გადაწყვეტილებაში აღნიშნულია შემდეგი:

„საზოგადოებრივი ინტერესის საკითხებზე ინფორმაციის გაშუქებისას გამოყენებულ უნდა იქნეს ობიექტური და სამართლიანი რეპორტაჟის მეთოდი. მოპასუხის (შპს „სამაუწყებლო კომპანია რუსთავი 2“-ის პარტნიორები) მმართველობის პირობებში ეს საკითხიც დგას კითხვის ნიშნის ქვეშ. მითითებული მიზნების უგულვებელყოფა კი, საბოლოო ჯამში, საფრთხეს უქმნის დემოკრატიულ საზოგადოებაში მედიის ძირითად დანიშნულებას“.

აღნიშნული მსჯელობით სასამართლო გასცდა ქონებრივი დავის ფარგლებს და ჩაერია მედია საშუალების სარედაქციო პოლიტიკაში. სასამართლომ იმსჯელა ობიექტურობისა და სამართლიანობის სტანდარტებზე, რაც არა თუ არ წარმოადგენდა აღნიშნული დავის საგანს, არამედ ზოგადად არ წარმოადგენს საქართველოს კანონმდებლობით სასამართლოს მიერ განსჯად საკითხს.

ამასთანავე, სასამართლომ დროებით მმართველებს საკადრო პოლიტიკის წარმართვის, მათ შორის შიდასტრუქტურული რეორგანიზაციის და სამაუწყებლო ბადის განსაზღვრის უფლებამოსილება მიანიჭა. ეს უკანასკნელი კი სასამართლოს მიერ შემოთავაზებულ „ობიექტურობის ტესტთან“ ერთად დროებით მმართველებს არხის სარედაქციო პოლიტიკის შეცვლის შესაძლებლობას აძლევდა, ტელეკომპანიის მოქმედი სარედაქციო გუნდის ან მისი ცალკეული წევრების გათავისუფლების გზით.

გარდა იმისა, რომ საქართველოს კანონმდებლობა კონკრეტული დავისათვის რელევანტური ნორმების ფარგლებში დროებითი მმართველის ინსტიტუტს საერთოდ არ იცნობს, სასამართლომ თავად დააყენა ეჭვქვეშ ის კრიტერიუმები, რა კრიტერიუმებთანაც დროებითი მმართველები დანიშნა.

სასამართლომ განჩინებაში მიუთითა, რომ „დროებითი მმართველი არის მხარეებისაგან ნეიტრალური, დამოუკიდებელი პირი, რომელიც უშუალოდ არ არის ჩართული დავაში, მას არ გააჩნია დავის საგანთან მიმართებით არანაირი პირადი ქონებრივი ინტერესი და მისი უპირველესი და უმთავრესი დანიშნულება არის დავის მიმდინარეობის პერიოდში ქონების დაცვა და მისი შენარჩუნება“.

მოსამართლემ 5 ნოემბრის განჩინებით „რუსთავი 2“-ის დროებით მმართველად ტელეკომპანია „იმედის“ ყოფილი დირექტორი რევაზ საყვეარიშვილი და „რუსთავი 2“-ის ერთ-ერთი დამფუძნებელი და წილის ყოფილი მფლობელი დავით დვალი დანიშნა. როგორც შემდეგ გამართულ პრესკონფერენციაზე დადასტურდა, ქიბარ ხალვაშსა და დავით დვალს შორის დავის დასაწყისშივე არსებობდა შეთანხმება ხალვაშის მიერ პროცესის მოგების შემთხვევაში, „რუსთავი 2“-ის წილების განაწილების შესახებ. შესაბამისად, დროებითი მმართველები სასამართლოს მიერ განსაზღვრულ კრიტერიუმებთან აშკარა შეუსაბამობაში არიან.

ადგილობრივი და საერთაშორისო რეაქცია

დროებითი მმართველის დანიშვნის შესახებ გადაწყვეტილება რუსთავი 2-ისთვის ცნობილი საჯარო რეესტრის ვებ-გვერდიდან გახდა, სადაც იგი 5 ნოემბერს 17:45 სთზე აისახა. არსებობდა გადაწყ-

ვეტილების არასამუშაო საათებში აღსრულების ალბათობა, რის გამოც რუსთავი 2-ის შენობასთან სადღეღამისო საპროტესტო აქციები დაიწყო. სამოგადოების ნაწილი აცხადებდა, რომ შეეწინააღმდეგებოდა გადაწყვეტილების აღსრულებას.

არასამთავრობო ორგანიზაციებმა¹¹ აღნიშნული გადაწყვეტილება რუსთავი 2-ის სამართლიანი სასამართლოს უფლების შელახვად და არხის სარედაქციო დამოუკიდებლობაში ჩარევად შეაფასეს.

6 ნოემბერს გავრცელდა ამერიკისა და ევროკავშირის წევრი ქვეყნების დიპლომატიური მისიების¹² ერთობლივი განცხადება, რომელშიც შეშფოთება იყო გამოხატული თბილისის საქალაქო სასამართლოს გადაწყვეტილებასთან დაკავშირებით. ცალკე წერილობითი განცხადება გაავრცელა ამერიკის შეერთებული შტატების ელჩმა იან კელიმაც, რომელშიც ღამის საათებში რუსთავი 2-ის მენეჯმენტის დათხოვნისა და დროებითი მმართველების დანიშვნის პოლიტიკურ შედეგებზე იყო ყურადღება გამახვილებული. ერთი თვით ადრე, 7 ოქტომბერს¹³, საქართველოში მედია პლურალიზმთან დაკავშირებით შექმნილ გამოწვევებზე და რუსთავი 2-ის საქმეზე ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო დეპარტამენტის პრესმდივანმა მარკ ტონერმაც ისაუბრა, რომელიც ამ თემას 23 ოქტომბერსაც¹⁴ შეეხო.

აპელაცია

12 ნოემბერს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიამ ნიკა გვარამიასა და კახა დამენიას 5 ნოემბრის განჩინების კანონიერ ძალაში შესვლამდე უფლებამოსილება აღუდგინა.

ამასთან ერთად რუსთავი 2-მა კვლავ შეიტანა სარჩელი საკონსტიტუციო სასამართლოში და იმ ნორმების არაკონსტიტუციურად ცნობა მოითხოვა, რომელთაც მოსამართლე ურთმედიდის განჩინება დაეყრდნო.

საკონსტიტუციო სასამართლომ სარჩელი არსებითად განსახილველად მიიღო და სადავო ნორმები გადაწყვეტილების მიღებამდე ნაწილობრივ შეაჩერა.

30 ნოემბერს სააპელაციო სასამართლომ მოსამართლე თამაზ ურთმედიდის 5 ნოემბრის განჩინება, რომელიც რუსთავი 2-ში დროებითი მმართველების დანიშვნას ეხებოდა, სრულიად გააუქმა. გარდა ამისა, გაუქმდა გადაწყვეტილება, რომლითაც კომპანიას სტუდიის ფუნქციონირებისთვის საჭირო ქონების გაქირავება ეზღუდებოდა.

საკუთრებასთან დაკავშირებით თბილისის საქალაქო სასამართლოს გადაწყვეტილება რუსთავი 2-მა სააპელაციო წესით გაასაჩივრა.

¹¹ http://mdfgeorgia.ge/geo/view_statements/235

¹² <http://www.civil.ge/eng/article.php?id=28754>

¹³ <http://www.tabula.ge/ge/story/100212-ashsh-xelisuflebis-qmedebebi-ashkarad-shemashfotebelia-da-seriozulad-vekidebit>

¹⁴ <http://www.tabula.ge/ge/story/100862-sax-dep-r2-is-daxurva-an-potenciuri-daxurva-mediasivrces-sheavitsrovebs>

3.2. მაესტროს საქმე

ყოფილი პრემიერ-მინისტრის კრიტიკა არა მხოლოდ რუსთავი 2-ს, არამედ სხვა სატელევიზიო არხებზე რუსთავი 2-ის საინფორმაციო პოლიტიკის გავლენასაც შეეხებოდა, რაზეც ივანიშვილმა 2014 წელს კვირის პალიტრასთან ინტერვიუში ისაუბრა:

ბიძინა ივანიშვილი: „ჩემთვის დღეს უფრო მძიმეა სხვა ტელევიზიები – გინდაც „პირველი არხი“, „მაესტრო“ თუ „იმედი“, რადგან ნებისთ თუ უნებლიეთ, შეგნებულად თუ შეუგნებლად, პრაქტიკულად იმეორებენ და აჟიტირებას უკეთებენ იმ თემებს, რასაც წამოსწევს „რუსთავი 2“... სამი ტელევიზია დავასახელებ და საუბედუროდ, არ ჩანს, რომ მათ ჰქონდეთ დამოუკიდებელი ხელწერა, ჩაატარონ სერიოზული კვლევა, ანალიზი და არ იმეორონ ის, რაც „აიწევა“ „რუსთავი 2“-დან¹⁵.

პრეტენზიები მაესტროს სარედაქციო პოლიტიკის რუსთავი 2-თან მსგავსებასთან დაკავშირებით „მაესტროს“ ერთ-ერთმა დამფუძნებელმა გიორგი გაჩეჩილაძემაც გამოთქვა, როდესაც ის არხის სხვა თანამფლობელებთან და მოქმედ მენეჯმენტთან საკუთრებასთან დაკავშირებით დავის არგუმენტირებას ახდენდა:

გიორგი გაჩეჩილაძე: „მე აბსოლუტურად სხვანაირი წარმომიდგენია „მაესტროს“ ეთერი, ხოლო ამ დროს, ის არის „რუსთავი 2“-ის და „იმედის“ „გადამღერება“¹⁶.

საკუთრებითი დავის ფონზე მაესტროს ახლადდანიშნულმა გენერალურმა დირექტორმა ლევან გაჩეჩილაძემ, რომელიც გიორგი გაჩეჩილაძის ძმა და 2008 წელს პრეზიდენტობის კანდიდატი იყო, „მაესტროს“ მთავარ მიზნად რუსთავი 2-იდან მაყურებლის მოზიდვა დაასახელა:

ლევან გაჩეჩილაძე: „მთავარი ლოზუნგია გადმოვროთო ადამიანები რუსთავი 2-დან. „რუსთავი 2“-ის რეიტინგს მინდა ვაჯობო“¹⁷.

„მაესტროს“ სარედაქციო პოლიტიკაში ჩარევის ცალკეულ შემთხვევებზე განცხადებები მედიის წარმომადგენელთა მხრიდან სხვადასხვა დროს გაკეთდა:

2014 წლის 20 მაისს საქართველოს მთავრობამ გაავრცელა განცხადება, რომელშიც ტელეკომპანია „მაესტროს“ 18 მაისის „ვახო სანაიას რეპორტაჟი“ ტენდენციურად შეაფასა:

„გადაცემის მსვლელობისას, ჟურნალისტი ცდილობდა, შეექმნა სურათი, თითქოს ხელისუფლებამ არც ერთი დაპირება არ შეასრულა. ამ სიცრუის გამყარებისთვის მან ქუჩაში ხალხის გა-

¹⁵ კვირის პალიტრა, 15 სექტემბერი, 2014. <http://bit.ly/1SPOCV6>

¹⁶ ინტერპრესნიუსი, 22 სექტემბერი, 2015. <http://bit.ly/1ogOEYx>

¹⁷ ინტერპრესნიუსი, 4 თებერვალი, 2015 <http://www.interpressnews.ge/ge/sazogadoeba/364869-levan-gachechiladze-chemi-mthavari-ozungia-gadmvrthoth-adamianebi-qrusthavi2q-dan.html>

მოკითხვის ხერხსაც მიმართა და ისეთი პასუხები შეარჩია, რომელიც გადაცემის მთავარ ხაზს გააძლიერებდა“, – აღნიშნულია მთავრობის განცხადებაში¹⁸.

2014 წლის 28 სექტემბერს ვახო სანაიამ „მაესტრო“ დატოვა, რის მიზეზადაც წერილობით განცხადებაში¹⁹ არხის მენეჯმენტთან მისი საუბარი დაასახელა, რომლის მიხედვითაც სანაიას გადაცემებს შესაძლოა „მაესტროსთვის“ ხელისუფლებასთან პრობლემები შეექმნა. თავად არხის დირექტორმა ბაია გადაბაძემ კი სანაიას მიერ ტელევიზიის დატოვების მიზეზად უთანხმოება დაასახელა.

2014 წლის 22 დეკემბერს „მაესტრო“ „ცხრიანის წამყვანმა“ და არხის გენერალური დირექტორის მოადგილემ ნინო ჟიჟილაშვილმა, ასევე საინფორმაციო სამსახურის სხვა თანამშრომლებმა დატოვეს. ჟიჟილაშვილის განცხადებით²⁰, წამოსვლის მიზეზი არხის ერთ-ერთ მფლობელის მეუღლესთან კოტე გოგელიასთან სარედაქციო საკითხებზე შეუთავსებლობა აღმოჩნდა. კერძოდ, საქმე შეეხებოდა გოგელიას ხედვას, რომ მაესტრო იდეოლოგიზირებული და „პროქართული“ უნდა ყოფილიყო, ასევე კანცელარიის საზოგადოებასთან ურთიერთობის იმჟამინდელი თანამშრომლის კოკა ყანდიაშვილის ჩარევას სარედაქციო საკითხებში და არხის ეთერში მისი გადაცემის სამომავლოდ გამოჩენას. მაესტროს მენეჯმენტმა აღნიშნული ბრალდებები უარყო და არხზე რეორგანიზაცია გამოაცხადა. მაესტროდან დათხოვნილი 14 თანამშრომლის შრომით უფლებებს საერთაშორისო გამჭვირვალობა საქართველო იცავს.

2016 წლის დასაწყისში „მაესტრომ“ თანამშრომლობა სტუდია „მონიტორთან“ შეწყვიტა, რომლის საგამოძიებო გადაცემები არხის ეთერში 7 წელი გადიოდა.

სამართლებრივი და ფინანსური დავის ისტორია

მაესტროს დამფუძნებლებსა და მენეჯმენტს შორის 2015 წელს დავა ფინანსურ და საკუთრებით საკითხებთან დაკავშირებით წარმოიშვა, რამაც განვითარება 2016 წელს ჰპოვა.

2015 წლის 18 სექტემბერს შპს „სტუდია მაესტროს“ დირექტორმა ეთერ გადაბაძემ თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიას შპს „სტუდია მაესტროს“ მიმართ გაკოტრების საქმის წარმოების დაწყების შესახებ განცხადებით მიმართა. სასამართლომ საქმე წარმოებაში ნ ოქტომბერს მიიღო.

კომუნიკაციების მარეგულირებელი კომისიის საიტზე დეკლარირებული მონაცემების მიხედვით, სტუდია მაესტროს სარეკლამო და სასპონსორო შემოსავალმა 2015 წელს 5,123, 105 ლარი შეადგინა. როგორც მაესტროს მენეჯმენტის განცხადებებიდან ირკვევა, დეკლარირებული შემოსავლების გარდა, არსებობს საკრედიტო დავალიანება და ტელეკომპანიას 2015 წლის დეკემბრის მდგომარეობით

¹⁸ <http://civil.ge/geo/article.php?id=28206>

¹⁹ ტაბულა, 22 დეკემბერი, 2014. <http://www.tabula.ge/ge/story/91116-sanaia-gadabadzem-mitxra-rom-arxs-xelisuflebastan-problemebs-shevuqmndi>

²⁰ ტაბულა, 22 დეკემბერი, 2014. <http://www.tabula.ge/ge/story/91111-zhizhilashvili-gogeliam-mitxra-rom-maestro-gaxdeba-ideologizebuli-proqartuli>

54 მილიონიონ ლარის ვალი ერიცხება, მაკა ასათიანი კი მათ შორის უმსხვილესს კრედიტორად ითვლება (49 მილიონი ლარი).

22 სექტემბერს კომპანიის 25%-იანი წილის მესაკუთრემ გია გაჩეჩილაძემ პრესკონფერენცია გამართა, სადაც განაცხადა, რომ არ ეთანხმებოდა გადახდისუნარიობის საქმის წარმოების შესახებ გადაწყვეტილებას. მან მენეჯმენტი არხის მიზანმიმართულად გაკოტრების მცდელობაში დაადანაშაულა და მისი მართვაში გადაცემა მოითხოვა, ხოლო თანხმობის შემთხვევაში, საფინანსო გარანტიების წარდგენის სურვილიც გამოთქვა. გიორგი გაჩეჩილაძემ გაკოტრების დაწყების შესახებ განჩინება კერძო საჩივრით გაასაჩივრა, რის საფუძველზეც სტუდია მაესტროს ხარვეზი დაუდგინდა. ხარვეზის გამოსწორების შემდეგ 2015 წლის 8 დეკემბერს სასამართლომ განცხადება კვლავ წარმოებაში მიიღო და „სტუდია მაესტროს“ მეურვედ საჯარო სამართლის იურიდიული პირი – აღსრულების ეროვნული ბიურო დაინიშნა.

ამ პროცესთან მიმართებით თავიდანვე გამოითქვა ეჭვი, რომ გაკოტრების პროცედურის წამოწყება არა რეალურ მიზანს, არამედ დამფუძნებლებს შორის უთანხმოებას უკავშირდებოდა და წარმოადგენდა სამართლებრივ გზას წილთა კონფიგურაციის შეცვლისათვის.

წილთა კონფიგურაციის შეცვლის ისტორია

2016 წლის 2 თებერვლის მდგომარეობით, შპს „სტუდია მაესტროს“ პარტნიორების წილთა გადანაწილება ამგვარად გამოიყურება: გიორგი გაჩეჩილაძე 55%, მამუკა ლლონტი 15%, ეკატერინე აკობია 5%, მაკა ასათიანი 25%.

პარტნიორების წილთა გადანაწილება მას შემდეგ შეიცვალა, რაც 2016 წლის 2 თებერვალს საჯარო რეესტრში ცვლილება დარეგისტრირდა და ცნობილი გახდა, რომ საკონტროლო პაკეტის 55% წილის მფლობელი გახდა გიორგი გაჩეჩილაძე, რომელმაც შპს „სტუდია მაესტროს“ ორი თანამფლობელისგან – გიორგი ებრალიძისა და ლევან ჩიკვაძისგან მათი კუთვნილი 15-15% წილები გამოიყიდა. შპს „სტუდია მაესტროს“ წილების დანარჩენ მფლობელებად კვლავ დარჩნენ მამუკა ლლონტი (45%), მაკა ასათიანი (25%) და ეკატერინე აკობია (5%).

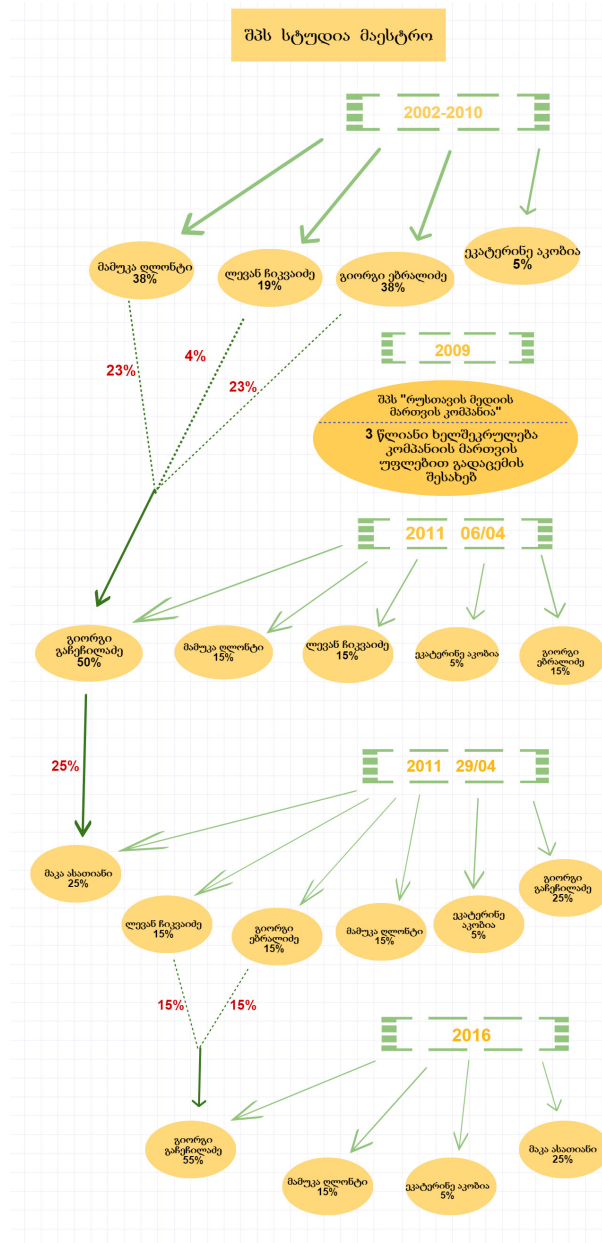
2016 წლის 4 თებერვალს გამართულ პარტნიორთა კრებაზე არხის დირექტორი ეთერ (ბაია) გადაბაძე თანამდებობიდან გადააყენეს და მის ადგილზე გიორგი გაჩეჩილაძის ძმა, ლევან გაჩეჩილაძე დაინიშნა. თუმცა, რეესტრმა დირექტორის ცვლილება პარტნიორთა კრების გადაწყვეტილების სასამართლოში გასაჩივრების გამო არ დაარეგისტრირა.

მაკა ასათიანის მხარე პარტნიორთა გადაწყვეტილებას სადაოდ ხდის და 2011 წლის 26 ნოემბერს გიორგი გაჩეჩილაძესა და შპს „სტუდია მაესტროს“ დანარჩენ პარტნიორებს შორის გაფორმებულ ნასყიდობის ხელშეკრულებაზე მიუთითებს. აღნიშნული ხელშეკრულების თანახმად, არაუგვიანეს 2012 წლის 10 დეკემბრისა გიორგი გაჩეჩილაძეს შესაბამისი ანაზღაურების სანაცვლოდ მის საკუთრებაში არსებული წილი დანარჩენი პარტნიორებისთვის მათი წილების შესაბამისად შემდეგი პრო-

პორციით უნდა გადაეცა: მამუკა ლლონტს – 7,5%, ლევან ჩიკვაძეს – 7,5%, გიორგი ებრალიძეს – 7,5% და ეკატერინე აკობიას – 2,5%. მხარეთა შეთანხმებით ნასყიდობის საერთო ღირებულება განისაზღვრა 400 ლარით, გიორგი გაჩეჩილაძესა და შპს „სტუდია მანესტროს“ დანარჩენ პარტნიორებს შორის 2011 წლის 23 მარტს გაფორმებული წილის სასყიდლით დათმობის შესახებ ხელშეკრულების თანახმად. ამავე ხელშეკრულების საფუძველზე, გიორგი გაჩეჩილაძის 25%-იანი წილის მართვის უფლება გადაეცა ილია კიკაბიძეს, შპს „სტუდია მანესტროს“ იმდროინდელ დირექტორს.

გიორგი გაჩეჩილაძე მანესტროს მეწილეთა შორის 2011 წლიდან ჩნდება. 26 აპრილს ის 50% წილის მფლობელი ხდება (23% – მამუკა ლლონტისგან, 4% – ლევან ჩიკვაძისგან, 23% – გიორგი ებრალიძისგან). ამ გადასაწილებიდან სამ დღეში, 29 აპრილს კი გიორგი გაჩეჩილაძის 25%-იანი წილის მფლობელი მკა ასათიანი ხდება.

ინფოგრაფიკა 2. მანესტროს მეწილეთა კონფიგურაცია 2002-2016

2009 წელს შპს „სტუდია მანესტროს“ სამწლიანი ხელშეკრულება კომპანიის მართვის უფლებით გადაცემის შესახებ შპს „რუსთავის მედიის მართვის კომპანიასთან“ ჰქონდა გაფორმებული, რომლის დამფუძნებელი და 100% წილის მფლობელი ეროსი კიწმარიშვილი იყო.

ეროსი კიწმარიშვილმა, ლევან გაჩეჩილაძემ და კოტე გოგელიამ 2010 წლის ოქტომბერში თავდაცვის ყოფილ მინისტრ ირაკლი ოქრუაშვილთან ერთად ახალი პოლიტიკური გაერთიანება „ქართული პარტია“ დააფუძნეს, რომლის მიზნად რუსეთთან ურთიერთობის ნორმალიზება დასახელდა. მოგვიანებით კოტე გოგელიამ, რომელიც მოსკოვში მოღვაწე ბიზნესმენი და მანესტროს დამფუძნებლის მკაცრ ასათიანის მეუღლეა, პარტია უთანხმოების გამო დატოვა²¹.

ტელეკომპანია „იმედის“ ინტერესი

იმ პირობებში, როცა „მანესტროს“ გაკოტრების საქმეს სასამართლო იხილავდა, დამატებითი შეკითხვები ტელეკომპანიაში კონკურენტი არხიდან მილიონიანი ინვესტიციის გაკეთების სურვილმა გააჩინა.

მანესტროს 55%-იანი წილის მფლობელმა გია გაჩეჩილაძემ საჯაროდ განაცხადა, რომ „მანესტროს“ ფინანსური პრობლემების მოსაგვარებლად ის პატარკაციშვილების ოჯახს დაუკავშირდა და მისი მეგობარი ირაკლი რუხაძე დახმარებას დაჰპირდა²². ირაკლი რუხაძე კერძო ინვესტიციებისა და კაპიტალის საერთაშორისო მართვის კომპანიის „სელფორ ჯორჯიას“ ხელმძღვანელია. ის ბადრი პატარკაციშვილის ოჯახთან დაახლოებული პირია, რომელსაც ტელეკომპანია „იმედის“ არაფორმალურ მმართველადც მოიხსენიებენ. სწორედ ირაკლი რუხაძის გადაწყვეტილებას უკავშირებს მისი გადაცემის „იმედზე“ დახურვას ტელეწამყვანი ინგა გრიგოლია²³.

2016 წლის 8 თებერვლას მანესტროს მოქმედმა გენერალურმა დირექტორმა ბაია გადაბაძემ მიმოწერა გაასაჯაროვა, რომლითაც ირკვევა, რომ ირაკლი რუხაძეს „მანესტროს“ შექმნის სურვილი ადრეც გააჩნდა და ამ მიზნით ერთ-ერთ მეწილესთან, კოტე გოგელიასთან და მკაცრ ასათიანთან გარიგების დადებასაც ცდილობდა. მისი თქმით, რუხაძეს 7 მილიონ ნახევარ დოლარად სურდა „მანესტროს“ შინაარსის, მათ შორის ლიცენზიებისა და სიხშირეების მოპოვება²⁴.

კომერციულ გარიგებაზე მიმდინარე მოლაპარაკებები ირაკლი რუხაძემაც დაადასტურა, რომელმაც მხარეებს შორის ფასზე შეუთანხმებლობაზე გააკეთა აქცენტი.

„კოტე გოგელია ითხოვდა 9,5 მილიონს, ჩვენ ვთავაზობდით 7,5 მილიონს. დღეს კოტე ითხოვს 5,5-ს 30 პროცენტში, თუ არ ვცდები ბაჩო კიკაბიძის წილის გასხვისებაში. მე კოტეს ველაპარაკე

²¹ ნეტგაზეთი, 3 ნოემბერი, 2011. <http://netgazeti.ge/news/11300/>

²² ლიბერალი, 2 თებერვალი, 2016. <http://liberali.ge/news/view/20570/gachechiladze-maestro-rom-gadamerchina-patarkatsishvilebis-akhtan-mokhda-chemi-urtiertoba>

²³ <http://www.timer.ge/grigoliam-aseve-misi-da-irakli-rukhadzis-urthierthobaze-isaubra/>

²⁴ ტაბულა, 8 თებერვალი, 2016. <http://www.tabula.ge/ge/story/104418-gadabadze-irakli-ruxadze-maestros-xelshi-chagdebas-adrec-cdilobda>

7-8-ჯერ, ორი კვირის განმავლობაში და მაშინ რომ დათანხმებოდა „უცნობი“ ამ თანხას, არავის გეცოდინებოდათ ახლა ეს ამბები“, – განაცხადა ირაკლი რუხაძემ²⁵.

2016 წლის იანვარში ცნობილი გახდა, რომ ტელეკომპანია „მაესტროსა“ და GDS-ის სარეკლამო დროს ტელეკომპანია „იმედი“ გაყიდდა. ამავე დროს 2016 წლიდან სამივე კომპანია სატელევიზიო რეიტინგების მთვლელი ახალი მოთამაშის ტრი-მედიას ხელმძღვანელი გახდა და ბაზარზე ადრე მოქმედ კომპანია TVMR საქართველოსთან ხელშეკრულება აღარ გააგრძელა.

8 თებერვალს მაესტროსთან განვითარებულ მოვლენებზე განცხადება აშშ-ს სახელმწიფო დეპარტამენტის პრეს-სპიკერმა ჯონ კირბიმ გააკეთა და საქართველოს დემოკრატიული სიცოცხლისუნარიანობისთვის მედიის მნიშვნელობას გაუსვა ხაზი.

²⁵ ინტერპრესნიუსი, 9 თებერვალი, 2016. <http://www.interpressnews.ge/ge/politika/365436-irakli-rukhadze-ganckhadebas-gavaketheb-sadac-shevecdebi-yvelaferi-ganvmarto.html?ar=A>